

výsledkem jejího vášnivého knihomilství — Šeherezáda čerpala z knihovny svého otce, který jí dovolil knihy si půjčovat a trávit s nimi dětství a dospívání

kolem roku 780 Evropa

- karolinská minuskule; zavedení nového druhu písma, které znamená značné ulehčení čtení, *de facto* jeho menší závislost na zvukové podobě; zavádějí se jí tři různé velikosti písma — s horním dotahem (b), standardní (m) a s dolním dotahem (g); užívala se zhruba v letech 800—1200

790—1185

800
druhá polovina 8. století

- období Heian v Japonsku; vyznačuje se vysokou dvorskou kulturou s hojnou účastí žen — čtení a předčítání jako proces kolektivního sdílení a sebereflexe; šlo vesměs o čtení děj, která napsaly ženy pro jiné ženy
- konstantinopolský patriarcha Fótios, jeden z protagonistů velkého církevního schismatu (rozpadu na východní a západní církev); také však vášnivý bibliofil; zachoval se jeho čtenářský deník s hodnocením 279 knih

863 české země

- počátek byzantské mise Cyrila a Metoděje, bratří ze Soluně, na Moravě, a to na pozvání knížete Velké Moravy Rostislava; zavádějí slovanskou liturgii a do kázání a výuky rovněž jazyk (staroslověnštinu), jakož i nové písmo (hlaholici); k potřebám liturgie přeložili do staroslověnštiny i některé liturgické knihy

868 svět

- první známá tištěná kniha (Čína) — buddhistická *Diamantová sůtra*; jde o svitek v délce asi pěti metrů; písmo je vyřezáno do dřevěných desek; soudí se, že až do roku 1700 bylo v čínštině vydáno více knih než v jiných jazycích dohromady

894 svět

- Japonsko přerušuje svazky s Čínou a začíná budovat vlastní identitu včetně písma (směs vypůjčených znaků z čínštiny a vlastních domácích znaků); tím se vyvíjí také samostatná japonská čtenářská kultura, která se vyznačuje i daleko větším počtem gramotných žen, než je tomu jinde

Konec 9. století

Evropa

- v této době již v Evropě působí více než sto padesát benediktinských klášterů (např. Canterbury, Fleury, St. Denis, St. Gallen, Fulda, Monte Cassino), tj. řádu, který se přičinil o velký rozvoj knihy a písemnictví a který disponoval sítí skriptorií a knihoven; do Čech řád pronikl v 10. století (993, Břevnov), na Moravu v 11. století (1048, Rajhrad)

991 svět

- založení první dosud známé veřejné knihovny v Bagdádu, obsahovala 10 000 svazků

10. století Evropa

- přítomnost Arabů na Pyrenejském poloostrově: v Cordobě se nachází zřejmě největší knihovna své doby, čítající asi 400 000 knih; velké knihovny se nacházely i v Seville a Toledu

10. století svět

- největší knihovna v rámci byzantského světa — na hoře Athos (Svaté hoře) v dnešním Řecku; čítala asi 10 000 knih

Konec 10. století české země

1000

▪ ve dvou legendách o sv. Václavovi (*Crescente fide* /Když vzrůstala křesťanská víra/ a v tzv. *Kristiánově legendě*) se objevují první zmínky o knihách jako daru pro Václava: „Když se o tom [Václavových zbožných skutcích] dozvěděli křesťané, jako věly do úlu se k němu hrnuli, kněží, jáhnové a přečetní sluhové Boží z Bavor, Šváb a jiných zemí, s ostatky svatých a hojnými knihami“; obě legendy zmiňují, že Václav měl pod šaty vždy skrytou malou knížku, a kdykoli nalezl klidné místo, tak si v ní četl

počátek 11. století české země

- první doklady karolinské minuskule na českém území (např. *Kodex vyšehradský, Zábřdovický evangeliář*); není však jasno, zda jde o rukopisy vzniklé na českém území, nebo někde jinde, například v bavorských skriptoriích; samostatná skriptoria jsou u nás doložena až od 12. století; karolinskou minuskulu ve 13. století nahradila gotická písmena